

ת"פ 34669/01/23 - מדינת ישראל נגד מוחמד גאנם, ברא נאסר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 34669-01-23 מדינת ישראל נ' גאנם(עציר)
ואח'

לפני בעניין:	כבוד השופטת מרב גרינברג המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד יעל תרם
נגד הנאשמים		1. מוחמד גאנם 2. ברא נאסר שניהם ע"י ב"כ עוה"ד איהאב ג'לג'ולי

גזר דין

1. הנאשמים הורשעו במסגרת הסדר דיוני בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירות הבאות:

נאשם 1 - סיוע לנשיאת נשק ותחמושת בצוותא חדא, לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא בצירוף סעיפים 31 ו-32 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); שיבוש מהלכי משפט בצוותא חדא, לפי סעיף 244 בצירוף 29(ב) לחוק; מעשי פזיזות ורשלנות לפי סעיף 338(א)(1) לחוק; נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה, תשכ"א-1961.

נאשם 2 - נשיאת נשק ותחמושת בצוותא חדא, לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא בצירוף סעיף 29(ב) לחוק; שיבוש מהלכי משפט בצוותא חדא, לפי סעיף 244 בצירוף 29(ב) לחוק; קשירת קשר לפשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק.

2. כמפורט בעובדות כתב האישום המתוקן, קוצי עיראקי (להלן: "המתלונן") חב לנאשם 1 חוב כספי בסך 2,000 ₪. ביום 2.1.23, בשעה 14:45 או בסמוך לכך, הגיע המתלונן לבית קפה "טוטו קארם" בעיר טירה (להלן: "בית הקפה"). עובר לשעה 15:30, נסעו הנאשמים ברכבו של נאשם 1 לבית הקפה בו שהה המתלונן. באותה עת, צויד נאשם 2 באקדח חצי אוטומטי מסוג LLAMA טעון במחסנית ובה חמישה כדורים. כשהגיעו הנאשמים לבית הקפה, התקשר נאשם 1 למתלונן וביקש ממנו לפגוש אותו מחוץ לבית הקפה, והמתלונן עשה כן. במעמד זה מסר המתלונן לנאשם 1 סכום של 500 ₪ כחלק מהחוב הכולל. לאחר מכן עזבו הנאשמים את המקום. כעבור זמן קצר, בשעה 16:05, התקשר נאשם 1 למתלונן וביקש ממנו שוב לפגוש אותו מחוץ לבית הקפה. כשהגיע המתלונן לרכבו של נאשם 1, אמר האחרון למתלונן שייכנס לרכב אך המתלונן ביקש שישוחחו מחוץ לרכב. חרף תגובת המתלונן, חזר נאשם 1 וביקש מהמתלונן להיכנס לרכבו, האחרון עשה כן והתיישב במושב ליד הנהג. נאשם 1 אמר למתלונן: "אני צריך את כל הכסף עכשיו", המתלונן בתגובה השיב שאין לו את כל הכסף. אז, הרים נאשם 1 את ידיו לעברו,

עמוד 1

והמתלונן בתגובה תפס את ידיו במטרה להדוף אותו. או אז, דחף נאשם 2 באמצעות ידו את צווארו של המתלונן והזהירו שלא יגע בנאשם 1. מיד לאחר מכן החל נאשם 1 בנסיעה, במהלכה ביקש המתלונן לרדת מהרכב, אך נאשם 1 לא שעה לבקשותיו והמשיך לנסוע לכיוון כיכר הסמוכה לסניף בנק הפועלים בטירה. כשהגיע נאשם 1 לכיכר, הבחינו שני שוטרי משטרת ישראל שהיו בניידת ברכבו של נאשם 1, כרזו לו לעצור את הרכב והדליקו את האורות המהבהבים בניידת. כדי לחמוק מהשוטרים, האיץ נאשם 1 את מהירות נסיעתו והשוטרים דלקו בניידת אחריו. נאשם 1 נסע בנסיעה פרועה ומסוכנת ברחבי טירה, במהלכה עלה עם רכבו על מדרכות, עקף רכבים בכביש ונסע במהירות המסכנת את משתמשי הדרך. משהבין הנאשם 1 כי נוסע בדרך ללא מוצא, הורה לנאשם 2 לזרוק את האקדח, המחסנית והתחמושת מרכבו, במטרה לשבש הליכי משפט וזה עשה כדבריו. לאחר מספר מטרים עצר נאשם 1 את הרכב. הנאשם 1 נהג ברכב ללא רישיון נהיגה תקף.

3. ביום 8.5.23 הגיעו הצדדים להסדר טיעון, לפיו הורשעו הנאשמים, על יסוד הודאתם, במיוחס להם בכתב האישום המתוקן. הוסכם כי הנאשמים יופנו לתסקיר שירות מבחן, ללא הסכמות עונשיות.

תסקירי שירות המבחן

4. **הנאשם 1**, בן 25, רווק. עם סיום 12 שנות לימוד החל לעבוד עם אחיו בחברה לאיטום גגות בה עבד עד למעצרו. אביו חולה במחלה קשה ולהערכת שירות המבחן, עקב חוסר מעורבות ההורים בחייו, העמיק הנאשם את קשריו הבעיתיים. הנאשם נעדר הרשעות קודמות, נדון בשנת 2019 בגין עבירה של החזקת סכין, ההליך הסתיים ללא הרשעה והושת עליו צו של"צ. מגיליון רישומו התעבורתי עולה כי לחובתו 21 הרשעות בעבירות שונות. שירות המבחן התרשם כי התנהלותו, בעיקר במישור התעבורתי מלמדת על חוסר בשלות, חזרתיות בביצוע עבירות, קושי בוויסות והיעדר הרתעה מסנקציות.

הנאשם הסתגל באופן תקין למעצר, משולב בטיפול קבוצתי המיועד לסייע בהתמודדות עם מעצר ראשון, לדבריו נעזר בו.

הנאשם מודה בביצוע העבירות ומקבל אחריות על מעשיו, הביע צער על מעורבותו אך להתרשמות שירות המבחן מדובר באמירות שאין מאחוריהן כוונה, הנאשם מצמצם מחומרת מעשיו, ומתקשה להתבונן בבקורתיות בדרכי התנהלותו, זמינותו לנשק, ויחסו לגורמי אכיפת החוק. לדבריו לא התכוון לפגוע במתלונן ולא נמלט מהשוטרים אלא חיפש מקום לעצור את רכבו.

הנאשם התקשה להרחיב אודות קשריו השוליים, בחר להדגיש את חלקיו המתפקדים וטשטש את מורכבות מצבו והסיכון בו נתון. עם זאת שירות המבחן העריך כי מעצרו הנוכחי לראשונה מהווה גורם מציב גבול ומרתיע, שילובו בשיח הטיפול בשב"ס מלמד כי מעוניין לתפקד באופן יציב. הוערך כי קיים סיכון להמשך מעורבותו עם החוק בתחום התעבורה והנשק. בנסיבות האמורות לא בא שירות המבחן בהמלצה שיקומית.

5. **הנאשם 2**, בן 22, רווק. סיים 10 שנות לימוד במהלך למד בפנימייה כשלוש שנים. לאחר עזיבתו של אביו את

ביתם, נשר מהלימודים מאחר, נאלץ לכלכל את עצמו וחבר לחברה שולית. הנאשם עבד בעבודות של שטיפת רכבים ומשלוחים, לאחר שרישיונו נשלל נאלץ לעבוד כעוזר נהג הובלות, התקשה להתפרנס וצבר חובות.

בעברו שלוש הרשעות בעבירות נשק, סמים והפרעה לשוטר, בגין עבירות הנשק ריצה עונש מאסר בפועל משך 21 חודשים, ממנו שוחרר באוקטובר 2022. כחודשיים וחצי לאחר מכן נעצר בגין העבירות מושא כתב האישום הנוכחי. ברקע לעבירותיו תיאר חבירה לחברה שולית וחוסר בשלות. עוד תיאר שימוש מזדמן בקנאביס בחמש השנים האחרונות. הסתגלותו למעצר תקינה, ממתין לשילובו בפעילות חינוך וטיפול קבוצתי, הביע רצון לשינוי דפוסיו, ולקדם עצמו לאחר שחרורו בתחום הזוגי והמשפחתי.

הנאשם קיבל אחריות על נשיאת הנשק, אותה הגדיר כטעות, אך ההתרשמות היא שאינו מפנים את חומרת מעשיו והתייחסותו שטחית וקונקרטי. לדבריו החזיק בנשק לצורך הגנה עצמית וכחיזוק לדימויו העצמי הגברי. עוד הוערך כי הבעת רצונו לשינוי דפוסיו והתנהגותו היא אמירה כללית חסרת מטרות, שנאמרה מתוך רצון לקדם התרשמות חיובית ממנו.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם בעל דפוסי אישיות בלתי מגובשים, מתקשה להציב לעצמו גבולות, מתנהל ללא חשיבה על השלכות מעשיו תוך הפנמת דפוסי חשיבה שוליים. ניכר כי אינו חווה הרתעה מסנקציות עונשיות שהוטלו עליו. צוין לטובתו כי מבטא מוטיבציה מילולית ראשונית לשנות את אורחות חייו. בנסיבות האמורות הוערך כי קיים סיכון להמשך מעורבותו עם החוק, שללא טיפול מותאם, צפוי קושי לצמצמו. הנאשם נערך לריצוי מאסרו, משכך לא בא שירות המבחן בהמלצה שיקומית.

תמצית הטיעונים לעונש

6. ב"כ המאשימה, עו"ד דודי ענבר, עמד בטיעונו על החומרה הגלומה בעבירות הנשק, כשלצדן עבירות נלוות. לטענתו, נסיבות מעשי הנאשמים מלמדים על סיכון לשימוש בנשק, נתון המגביר את מידת חומרת המעשים. עוד הדגיש את חומרת מעשי הנאשם 1, שנהג באופן שסיכן את ביטחונם של המשתמשים בדרך. באשר לנאשם 2, הגיע למפגש כשהוא מצויד באקדח כשמהלך הנסיעה והמרדף השליכו מן הרכב. בנסיבות האמורות, טוענת המאשימה בנוגע לנאשם 1, למתחם ענישה הנע בין 16-42 חודשים, ובהתחשב בתסקירו ועברו התעבורתי למאסר בן 22 חודשים. באשר לנאשם 2 עתר למתחם הנע בין 32-50 חודשים, בהתחשב בתסקירו השלילי ועברו הפלילי הרלוונטי עתר למאסר בן 45 חודשים, הכולל הפעלת תנאי בן 10 חודשים.

7. ב"כ הנאשמים, עו"ד ג'לג'ולי, עתר לעונשים מתונים יותר. לטענתו, כתב האישום תוקן באופן משמעותי, בעיקר בנוגע לנאשם 1, הנאשם הודו במיוחס להם ולא התכוונו לעשות שימוש בנשק. באשר לנאשם 1 ביקש לגזור עליו מאסר בן 10 חודשים החופף את תקופת מעצרו. באשר לנאשם 2, הדגיש את הודאתו בהזדמנות הראשונה, קבלת האחריות, תפקודו התקין במעצר, שילובו בהליך טיפולי בבית הסוהר ושאיפתו לפתוח דף חדש. בנסיבות אלו עתר להשית עליו מאסר בן 25 חודשים כולל המאסר המותנה. הנאשמים בחרו שלא להוסיף על דברי בא כוחם.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

8. עבירות נשק הפכו בשנים האחרונות ל"מכת מדינה" ומהוות סכנה ממשית לשלום הציבור ולביטחוננו. על רקע מציאות קשה זו נעשה מאמץ רב ע"י גורמי אכיפת החוק, וביניהם בתי המשפט, למאבק בתופעה, ובשנים האחרונות ניכרת מגמת החמרה במדיניות הענישה לצורך מיגור עבירות אלו, תוך מתן משקל בכורה להרתעת הרבים ולאינטרס הציבורי, "ההלכה כי בעת גזירת עונשו של מי שהורשע בעבירות נשק, על בית המשפט לבכר את האינטרס הציבורי שבהרתעת הרבים, על פני נסיבותיו האישיות של הנידון" (ע"פ 587/22 עדאב אבו נאעסה נ' מדינת ישראל פסקה 13 (22.5.2022)) (ע"פ 2482/22 מדינת ישראל נ' אחמד קדורה, פסקה 5-6 (14.4.2022)); ע"פ 5813/21 מוחמד ג' בארין נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (31.5.2022); ע"פ 6011/21 חאלד דסוקי נ' מדינת ישראל (25.11.2021); ע"פ 8320/21 מדינת ישראל נ' מחמד בסילה, פסקה 10 (28.12.2021); ע"פ 2283/22 אל נבארי נ' מדינת ישראל (31.7.2022); ע"פ 78/21 פלוני נ' מדינת ישראל (26.7.2022)).

מגמה זו קיבלה ביטוי סטטוטורי במסגרת תיקון 140 לחוק (תיקון 140-הוראת שעה) התשפ"ב-2021, במסגרתו נקבעו עונשי מינימום בעבירות נשק, כך שהעונש שיושג בגין עבירות אלו לא יפחת מרבע העונש המרבי שנקבע לעבירה, אלא בהתקיים טעמים מיוחדים.

9. מעשי נאשם 1 ונהיגתו הפרועה פגעו בערכים המוגנים של שלום הציבור, ביטחוננו, שמירה על הסדר הציבורי, שלטון החוק והאמונים על אכיפתו. עוד חטאו בעת שניסו להשליך את הנשק מהרכב ובכך לשבש מהלכי משפט. בית המשפט העליון הזכיר רבות בפסיקתו בשנים האחרונות את הצורך לנקוט מדיניות ענישה מחמירה במיוחד ביחס לעבירות שעניינן נהיגה פרועה ונטולת רסן בכבישי הארץ, המתבצעות תוך סיכון ממשי של חיי אדם- הן של נהגים אחרים בכביש, הן של הולכי רגל, והן של גורמי אכיפת החוק- הנעשית תוך התעלמות מכללי הבטיחות והחוק, ומהוראות וציווי הגורמים המפקדים על אכיפתם (ראה דברי כב' השופט עמית בע"פ 1919/22 מקדשי נ' מדינת ישראל, פסקה 15 (2.8.22) (להלן: "עניין מקדשי").

10. **נסיבות מעשי הנאשמים חמורות.** הנאשמים נסעו יחדיו ברכב, נאשם 2 נושא אקדח טעון שבו הצטייד מראש, כשהם מכוונים פעמיהם לעבר מקום הימצאותו של המתלונן, הרקע לביצוע המעשים הוא חוב פעוט שחב האחרון לנאשם 1. המתלונן שילם לנאשם 1 חלק מהחוב אך זה לא סיפק אותו, הנאשמים שבו וחזרו למתלונן ואילצו אותו לעלות לרכבם. האם התכוונו לעשות שימוש בנשק כלפי המתלונן, התשובה לכך אינה ברורה ואך במזל הבחינו בהם שוטרים שדלקו אחרי הרכב ומנעו מהם להמשיך בביצוע מעשי אלימות כלפי המתלונן. טענת נאשם 1 בתסקירו כי לא התכוונו לנהוג באלימות כלפי המתלונן אינה מתיישבת עם דרך התנהלותם ונשיאת הנשק ברכבם. אם לא די

בכך, נאשם 1, שנהג ברכבו ללא רשיון תקף, ניסה להמלט מהשוטרים בנסיעה פרועה תוך סיכון המשתמשים בדרך. רק כאשר הגיע לרחוב ללא מוצא נאלץ לעצור את רכבו, לא לפני שהורה לנאשם 2 להשליך את הנשק מהרכב וזה, שככל הנראה סר למרותו, עשה כדבריו.

11. כתב האישום תוקן לקולא באופן שנאשם 1 הורשע רק בסיוע לנשיאת נשק אך חלקו היחסי בביצוע העבירות נותר משמעותי, הרקע לביצוע העבירות נוגע לסכסוך אישי שלו עם המתלונן, הנאשם 1 נהג ברכב והכתיב את דרכי התנהלות הנאשמים כלפי המתלונן והמשטרה. הנזק שנגרם למתלונן אמנם אינו רב אך פוטנציאל הנזק גבוה, כידוע, האקדח שנישא במערכה הראשונה, סופו לירות, התערבות השוטרים מנעה הסלמת האירוע ופגיעה נוספת בשלומו ובטחונו של המתלונן (ע"פ 6371/11 **מדינת ישראל נ' הייבי**, פסקה כ"ג, (18.12.11)).

12. בנסיבות האמורות אני קובעת כי מעשי הנאשמים, כל אחד על פי חלקו, פגעו פגיעה מוחשית בערכים המוגנים **ברף גבוה**.

מדיניות הענישה הנוהגת

13. דינם של עברייני הנשק הוא למאסר מאחורי סורג ובריח, הפסיקה אינה מקלה עם נאשמים צעירים או נעדרי עבר פלילי, ומבכרת את האינטרס הציבורי על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם, לרבות במקרי שיקום. המסר העונשי נחרץ ואינו משתמע לשני פנים: "**עלינו לזכור כי מדובר במשחק-סכום-אפס: שופט שמרחם על עברייני נשק ומקל בעונשו אינו מרחם על הקורבן הבא**" (פסק דינו של כב' השופט שטיין, ע"פ 7850/21 **דסוקי נ' מדינת ישראל** (25.11.21)).

פסק דינו של בית המשפט העליון בע"פ 5602/22 **מדינת ישראל נ' פלוני** (14.9.22) סימן מגמת החמרה משמעותית בעבירות נשיאת נשק. במקרה זה, התקבל ערעור מדינה בעניינו של תושב האזור, שנשא אקדח טעון ברכב ונגזרו עליו 18 חודשי מאסר. בית המשפט (כב' השופט שטיין) קבע מתחם ענישה ראוי שנע בין 30-42 חודשי מאסר. עונשו של המשיב, ללא עבר, הוחמר, מבלי למצות את הדין, למאסר בן 28 חודשים. המקרה שבפנינו חמור יותר, מאחר שהמתלונן ישב ברכב ומטרת נשיאת הנשק ברורה.

בע"פ 3186/22 **בר נ' מדינת ישראל** (23.2.23) נדון עניינו של נאשם שנשא והוביל בקטנוע אקדח טעון גנוב, בחזקתו נמצא סם קנביס לצריכה עצמית. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 24-48 חודשי מאסר בפועל, והשית על הנאשם, צעיר בעל עבר פלילי משמעותי, 30 חודשי מאסר בפועל. הנאשם חזר בו מערעורו לאחר שמיעת הערות בית המשפט העליון.

בע"פ 2141/21 **חניני נ' מדינת ישראל** (27.5.21) נדחה ערעורו של נאשם שהצטייד באקדח אוויר שבוצעו בו שינויים שמאפשרים ירי של תחמושת. הוא נתפס בחצר קרובה לביתו בשעת לילה מאוחרת, כשהוא נושא את האקדח על גופו ובתוכו ארבעה כדורים. נדון למאסר בן 20 חודשים;

בע"פ 2033/21 **זועבי נ' מדינת ישראל** (30.8.21) נדחה ערעורו המערער, בן 51, ללא עבר, חולה טרשת נפוצה שנדון בגין נשיאת שני אקדחים על רקע סכסוך פעיל למאסר בן 24 חודשים. נקבע כי סולחה שנערכה בין המשפחות ומצבו הרפואי לא מצדיקים חריגה מהמתחם.

בת"פ (מח' חיפה) 3537-01-23 **מדינת ישראל נ' אברמוב ואח'** (21.8.23), שהוגש על ידי המאשימה, נדון עניינו של נאשם 2, שהורשע בעבירות סיוע לנשיאה והובלת נשק (אקדח טעון), שימוש ברכב ללא רשות, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון רכב תקף ונהיגה ללא פוליסת ביטוח. נקבע מתחם הנע בין 16-30 חודשי מאסר. הנאשם, צעיר ללא עבר, נדון למאסר בן 18 חודשים;

ההגנה הפנתה לת"פ (מח' מרכז) 4734-12-22 **מדינת ישראל נ' נאסר ואח'** (גזר דיני מיום 8.8.23), שם הורשעו שני נאשמים בעבירות נשק ועבירות נלוות. ב"כ הנאשם התמקד בנאשם 2, שהורשע בסיוע לנשיאה והובלת נשק התקפי טעון, סיוע לירי מנשק חם, הפרת הוראה חוקית ונהיגה בקלות ראש. שם נקבע מתחם הנע בין 20-45 חודשי מאסר. הנאשם, צעיר, לחובתו 4 הרשעות קודמות (לא בעבירות נשק) ועבר תעבורתי לא קל, נדון למאסר בן 23 חודשים.

14. רמת ענישה בעבירות הכוללת נהיגה פרועה ומסוכנת אף היא מחמירה. רמת הענישה כוללת, על דרך הכלל, עונשי מאסר משמעותיים תוך מתן משקל לנסיבות ביצוע העבירה, טיב הנזק שנגרם ונסיבותיו האישיות של המבצע, "**חברה מתוקנת לא יכולה להשלים עם תופעות של נהיגה פראית וביריונית אשר מסכנת את ביטחון ציבור הנהגים ועוברי הדרך**" (ע"פ 1919/22 **מקדשי נ' מדינת ישראל**, פסקה 15 (2.8.22)).

בע"פ 5446/13 **סאבר נ' מדינת ישראל** (9.2.14) הורשע נאשם בעבירות של מעשי פיזיות ורשלנות ברכב, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, נהיגה בפסילה, ועבירות תעבורה נוספות. הנאשם נהג במיניבוס, נמלט משוטר שאותת לו לעצור, נהג במהירות מופרזת בניגוד לחוקי התנועה. נקבע מתחם הנע בין 6-24 חודשי מאסר. הנאשם, לחובתו עבר פלילי, נדון למאסר בן 14 חודשים;

ברע"פ 5714/13 **חמד נ' מדינת ישראל** (28.10.13) נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בעבירות של נהיגה פוחזת ברכב, נהיגה ללא רישיון נהיגה, אי ציות לשוטר ועבירות נלוות. הנאשם נהג בפארק שאליו נאסרה כניסת רכבים, בצורה פרועה, תוך שהוא עולה על מדרכות. שוטרים הורו לו לעצור, ואולם הוא האיץ את נסיעתו, השוטרים נאלצו לסטות לצד הדרך כדי שלא להיפגע. לאחר מכן נמלט רגלית. לחובת הנאשם עבר פלילי משמעותי, לרבות בעבירות דומות. נדון למאסר בן 24 חודשים, והופעל עונש מאסר על תנאי של 18 חודשים, סה"כ 42 חודשי מאסר;

בת"פ (מח' ב"ש) 2308-12-15 **מדינת ישראל נ' אבו עיש** (4.5.16), נדון נאשם שהורשע בעבירות של מעשה פיזיות ורשלנות ברכב, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ונהיגה ללא רישיון. הנאשם נהג ברכב בעיר אף שלא היה ברשותו רישיון נהיגה תקף, כשניידת משטרה החלה לנסוע אחריו, האיץ את מהירות נסיעתו ולא נענה לכריזת השוטרים שיעצור. הנאשם נהג במהירות ובפראות, עקף כלי רכב באופן מסוכן עד שנעצר. נקבע מתחם ענישה הנע בין 6-18 חודשי מאסר. הנאשם, בעל עבר פלילי, נדון למאסר בן 13 חודשים.

ברמת הענישה בעבירה של שיבוש מהלכי משפט, השלכת הנשק מרכב הנאשמים, כוללת, ברגיל, מספר חודשי מאסר.

15. **קביעת מתחם הענישה- באשר לנאשם 1**, מצאתי לאמץ את המתחם לו עתרה המאשימה, הגם שאני סבורה כי מדובר במתחם מקל וספק אם מבטא באופן ראוי את חומרת נסיבות מעשי הנאשם וחלקו היחסי, **לפיכך אני קובעת בעניינו מתחם ענישה הנע בין 16-42 חודשי מאסר. אשר לנאשם 2, נקבע מתחם הנע בין 30-50 חודשי מאסר.**

גזירת העונשים המתאימים לנאשמים

16. הנאשם 1, בן 25, לחובתו הרשעה קודמת משנת 2019 בעבירת החזקת סכין, בגינה נדון לצו של"צ. עברו התעבורתי מכביד וכולל 21 הרשעות קודמות, בין השנים 2016-2023, בגין הרשעות האחרונה (03/23) נדון לפסילת רישיון נהיגה בפועל לתקופה של שלושה חודשים (ת/2). הנאשם מעורב בחברה שולית ובעל דפוסים עברייניים, מתסקירו עולה כי מקל ראש במעשיו, שירות המבחן העריך כי נשקף ממנו סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק. בצד זאת, עברו אינו מכביד, מצוי במעצר תקופה ממושכת, נטל אחריות על מעשיו, עובר למעצרו טיפל במסירות באביו שחלה בסרטן.

17. הנאשם 2, בן 22, נסיבות חייו מורכבות. לחובתו שלוש הרשעות קודמות, האחרונה מביניהן בעבירות נשק, את העבירות בתיק הנוכחי **ביצע כחודשיים** לאחר שהשתחרר ממאסר ממושך בגינן. הנאשם הורשע בביצוע שתי עבירות של ניסיון עסקה בנשק (ת"פ 63141-04-21), במסגרת פרשה רבת מעורבים, פעל הנאשם מול אחר לקידום עסקאות נשק לצורך הפקת רווח כספי, נדון ל-21 חודשי מאסר ומאסר על תנאי בר הפעלה בן 10 חודשים. הסתבכותו בעבירת נשק נוספת, זמן קצר לאחר שחרורו ממאסר, מעידה על העדר מורא מהחוק ועל דפוסים עברייניים מושרשים. בתסקירו מגלה לראשונה תובנה לחומרת מעשיו ורצון לעבור טיפול לשינוי דפוסיו.

18. לאחר ששקלתי את כלל השיקולים, לרבות שיקולי הרתעת היחיד והרבים, מצאתי למקם את עונשו של נאשם 1 בחלק התחתון של מתחם הענישה. אשר לנאשם 2, נוכח הסתבכותו החוזרת בעבירות נשק ומשיקולי הרתעה, מצאתי למקמו במרכז המתחם..

סוף דבר

19. **אני גוזרת על הנאשמים את העונשים הבאים:**

נאשם 1-

א. **20 חודשי מאסר** החל מיום מעצרו 2.1.23.

ב. מאסר על תנאי בן 12 חודשים לבל יעבור הנאשם עבירת נשק מסוג פשע תוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

- ג. מאסר על תנאי בן 6 חודשים לבל יעבור עבירה הכוללת נהיגה מסוכנת או עבירה הפוגעת בסדרי חוק ומשפט תוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.
- ד. פסילה בפועל מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה למשך 10 חודשים מיום שחרורו ממאסר, במצטבר לכל תקופת פסילה נוספת שהוטלה עליו.
- ה. פסילה על תנאי מלקבל רישיון בת 12 חודשים למשך שנתיים מיום שחרורו ככל שירשע בעבירה של נהיגה המסכנת חיי אדם או נהיגה ללא רישיון.
- ו. 4,000 ₪ קנס או 40 ימי מאסר תמורתו שישולם עד ליום 1.2.24.

נאשם 2

- א. **32 חודשי מאסר** החל מיום מעצרו 2.1.23.
- ב. מפעילה באופן חופף ומצטבר מאסר על תנאי בן 10 חודשים מת"פ 63141-04-21, גזר דין מיום 14.2.22, כך שהנאשם ירצה עונש מאסר בן **40 חודשים**.
- ג. מאסר על תנאי בן 12 חודשים לבל יעבור הנאשם עבירת נשק מסוג פשע תוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.
- ד. מאסר על תנאי בן 6 חודשים לבל יעבור הנאשם עבירה הפוגעת בסדרי חוק ומשפט תוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.
- ה. קנס בסך 6,000 ₪ או 40 ימי מאסר שישולם עד ליום 1.3.24.

צו כללי למוצגים. נשק ותחמושת יושמדו.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ד חשוון תשפ"ד, 29 אוקטובר 2023, במעמד הצדדים.